

מסכת גדרים

פרק ח

א. קֹנוּם יֵין שָׁאַנִי טוּעַם הַיּוֹם, אִינּוֹ אֶסְוָר אֶלָּא עַד שְׁתַחַשׁ. שְׁבַת זֹה, אֶסְוָר בְּכָל הַשְּׁבַת, וְשְׁבַת שְׁעֲבָרָה. חֶדֶשׁ זֶה, אֶסְוָר בְּכָל הַחֶדֶשׁ, וְרָאשׁ חֶדֶשׁ לְהַבָּא. שְׁנָה זֹה, אֶסְוָר בְּכָל הַשְּׁנָה, וְרָאשׁ הַשְּׁנָה לְעַתִּיד לְהַבָּא. שְׁבּוּעַ זֶה, אֶסְוָר בְּכָל הַשְּׁבּוּעַ, וְשְׁבִיעִית שְׁעֲבָרָה. וְאִם אָמַר יוֹם אֶחָד, שְׁבַת אֶחָת, חֶדֶשׁ אֶחָד, שְׁנָה אֶחָת, שְׁבּוּעַ אֶחָד, אֶסְוָר מִיּוֹם לִיּוֹם:

ב. עַד הַפֵּסֶח, אֶסְוָר עַד שְׁיִגְיָע. עַד שְׁיִהָא, אֶסְוָר עַד שְׁיִיצָא. עַד לְפִנֵּי הַפֵּסֶח, רְبִי מַאֵיר אָמַר, אֶסְוָר עַד שְׁיִגְיָע. רְבִי יוֹסֵי אָמַר, אֶסְוָר עַד שְׁיִיצָא:

ג. עַד הַקְצִיר, עַד הַבְּצִיר, עַד הַמְּסִיק, אִינּוֹ אֶסְוָר אֶלָּא עַד שְׁיִגְיָע. זֶה הַכָּלָל, כֹּל שְׁזַמְנוֹ קְבוּעַ וְאָמַר עַד שְׁיִגְיָע, אֶסְוָר עַד שְׁיִגְיָע. אָמַר עַד שְׁיִהָא, אֶסְוָר עַד שְׁיִיצָא. וְכֹל שְׁאַיִן זַמְנוֹ קְבוּעַ, בֵּין אָמַר עַד שְׁיִהָא, בֵּין אָמַר עַד שְׁיִגְיָע, אִינּוֹ אֶסְוָר אֶלָּא עַד שְׁיִגְיָע:

ד. עד הַקִּיז, עד שָׁיְהָא הַקִּיז, עד שִׁיתְחִילוּ הַעַם לְהִגְבִּיס בְּכֶלֶפֶלּוֹת. עד שִׁיעַר הַקִּיז, עד שִׁיקְפָּלוּ הַמִּקְצּוּעוֹת. עד הַקִּצֵּיר, עד שִׁיתְחִיל הַעַם לְקַצֵּר, קַצֵּר חֲטִין אֶבֶל לֹא קַצֵּר שָׁעַרִים. הכל לפי מֶקוּם גָּדוֹן, אָמַת הָיָה בָּהָר, בָּהָר, וְאָמַת הָיָה בְּבִקְעָה, בְּבִקְעָה:

ה. עד הַגְּשָׁמִים, עד שִׁיהְיוּ הַגְּשָׁמִים, עד שִׁתְּרֵד רַבִּיעָה שְׁנִינָה. רַבּו שְׁמָעוֹן בָּנוֹ גָּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עד שִׁיגִיעַ זְמָה שֶׁל רַבִּיעָה. עד שִׁיפְסָקוּ גְּשָׁמִים, עד שִׁיצַּא נִיסְן בֶּלוֹ, דָבְרֵי רַבִּי מַאֲיר. רַבִּי יְהוֹדָה אוֹמֵר, עד שִׁיעַר הַפֶּסֶח. קָוָם יְיָן שְׁאַיִן טוֹעֵם הַשָּׁנָה, נְתַעֲבָרָה הַשָּׁנָה, אָסּוֹר בָּה וּבַעֲבוּרָה. עד רָאשׁ אַדְרָר, עד רָאשׁ אַדְרָר הַרְאָשׁוֹן. עד סֻוֹף אַדְרָר, עד סֻוֹף אַדְרָר הַרְאָשׁוֹן. רַבִּי יְהוֹדָה אוֹמֵר, קָוָם יְיָן שְׁאַיִן טוֹעֵם עד שִׁיהְאָה הַפֶּסֶח, אִינוֹ אָסּוֹר אֶלָּא עד לִיל הַפֶּסֶח, שֶׁלֹּא נְתַפְּנוּ זֶה אֶלָּא עד שָׁעָה שְׁזֶרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְשַׂתּוֹת יְיָן:

ו. אוֹמֵר קָוָם בָּשָׂר שְׁאַיִן טוֹעֵם עד שִׁיהְאָה הַצּוֹם, אִינוֹ אָסּוֹר אֶלָּא עד לִילִי צוֹם, שֶׁלֹּא נְתַפְּנוּ זֶה אֶלָּא עד שָׁעָה שְׁזֶרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְאַכְלָה בָּשָׂר. רַבִּי יוֹסֵי בֶּנוֹ אוֹמֵר, קָוָם שָׁוֹם שְׁאַיִן טוֹעֵם עד שְׁתִּהְאָ שְׁבָת, אִינוֹ אָסּוֹר אֶלָּא עד לִילִי שְׁבָת, שֶׁלֹּא נְתַפְּנוּ זֶה אֶלָּא עד שָׁעָה שְׁזֶרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְאַכְלָ שְׁוּם:

ז. הַאוֹמֵר לְחַבְרוֹ קָוָם שְׁאַיִן גְּהַנָּה לֹכֶד אָמַת אַפָּה בָּא וּנוֹטֵל לְבָנִיךְ כּוֹר אֶחָד שֶׁל חֲטִין וּשְׁתִּי חֲבִיוֹת שֶׁל יְיָן, הָרִי זֶה יִכְלֶל לְהִפְרֵר

את גדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, כלום אמרך אלא מפני
כבודי, זה כבודי. וכן הואמר לחברו קוגם שאפה נגנה לי אם אין
אפה בא וננתן לבני כור אחד של חטין ושתי חייות של יין, רבינו
מאר אויר, אסור עד שיתן. וחכמים אומרים, אף זה יכול להפר
את גדרו שלא על פי חכם, ויאמר לו, הרי אני כאלו התחבלתי. כי
מסרבין בו לשאת בת אחותו ואמר קוגם שהיא נגנית לי לעולם,
וכן המגרש את אשתו ואמר קוגם אשתי נגנית לי לעולם, הרי אלו
מפרות להנות לו, שלא נתפנו זה אלא לשום אישות. היה מסרב
בחבריו שיأكل אצלו, אמר קוגם לבייחך שאיני נכנס, טפת צוינו
שאיini טועם לך, מفتر לפנים לביתו ולשתות מפי צוינו, שלא נתפנו
זה אלא לשום אכילה ושתה: